

du celem ostatecznego rozstrzygnięcia sporu co do wysokości nadpłaconego czynszu.";

5) w art. 26 skreśla się wyrazy:

„i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego”.

Art. 2. Przepisy art. 16a ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych w brzmieniu art. 1 pkt 4) ustawy niniejszej — stosuje się w sprawach, w których przed wejściem w życie ustawy niniejszej postępowanie przymusowe nie zostało jeszcze zakończone prawomocnym orzeczeniem starosty lub wydaniem orzeczenia przez wojewódzką komisję ziemską.

Art. 3. Rozciąga się na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego moc obowiązującą ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 1, poz. 2) ze zmianami, wprowadzonymi w art. 1 ustawy niniejszej.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 307) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

230

U S T A W A

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o utworzeniu Sądu Apelacyjnego w Toruniu.

Art. 1. (1) Tworzy się Sąd Apelacyjny w Toruniu.

(2) Sąd Apelacyjny w Toruniu obejmuje okręgi sądów okręgowych w Bydgoszczy, Chojnicach, Gdyni, Grudziądzu i Toruniu.

Art. 2. (1) Sprawy z okręgów sądów, wymienionych w artykule poprzedzającym, które przed dniem rozpoczęcia czynności przez Sąd Apelacyjny w Toruniu nie zostaną ukończone prawomocnie w sądzie dotychczasowym, przechodzą do właściwości Sądu Apelacyjnego w Toruniu; Sąd Apelacyjny w Poznaniu pozostaje jednak nadal właściwy dla czynności, zastrzeżonych ustawami procesowymi temu samemu składowi sądownemu, który już rozpatrywał sprawę.

(2) Sąd Apelacyjny w Toruniu rozstrzygać będzie należące do właściwości sądów apelacyjnych sprawy o wznowienie postępowania, które pochodzą z okręgów sądów, wymienionych w artykule poprzedzającym.

(3) W sprawach, wymienionych w ustępach poprzedzających, strona może skutecznie dokonywać czynności procesowych w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu, do chwili otrzymania jakiegokolwiek pisma w sprawie od Sądu Apelacyjnego w Toruniu.

Art. 3. Sąd Apelacyjny w Poznaniu pozostaje nadal wyłącznie właściwy do rozstrzygania spraw z zakresu sądownictwa niesporne-go, przekazanych mu rozporządzeniem Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 6 kwietnia 1920 r. (Dz. Urzęd. b. dz. pr. Nr 16, poz. 169).

Art. 4. Minister Sprawiedliwości, związując odpowiednią ilość stanowisk w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu, może przenieść sędziów, zajmujących te stanowiska, bez ich zgody, na równorzędne stanowiska w Sądzie Apelacyjnym w Toruniu.

Art. 5. (1) Termin rozpoczęcia czynności przez Sąd Apelacyjny w Toruniu określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości.

(2) Minister Sprawiedliwości określi również w drodze rozporządzenia termin i tryb ukonstytuowania się Izby Notarialnej w Toruniu.

Art. 6. Rada adwokacka w Poznaniu powoła w ciągu sześciu tygodni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy radę adwokacką oraz sąd dyscyplinarny izby adwokackiej w Toruniu; kadencja tych organów wygasa z mocy prawa

z dniem ukonstytuowania się organów izby w trybie, określonym w prawie o ustroju adwokatury.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Sładkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

231

U S T A W A

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o uposażeniu wojska i marynarki wojennej.

Art. 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 8, poz. 66) ulega następującym zmianom:

1) w art. 5 dodaje się ust. 2 o brzmieniu:

„Uposażenie oficerów w stopniu kapitana (rotmistrza, kapitana marynarki) zwiększa się po upływie pierwszych 9 lat służby w tym stopniu o 45 zł.”;

2) w art. 9 dodaje się ust. 2 o brzmieniu:

„W razie powołania oficera służby stałej lub podoficera zawodowego w ciągu roku po rozwiązaniu stosunku służbowego do państwowej służby cywilnej, służby samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych poza garnizon, w którym posiadał ostatnio w służbie wojskowej zwykle miejsce służbowe, przysługują powołanemu należności według zasad obowiązujących przy przeniesieniu żołnierzy z urzędu z ostatniego miejsca służbowego na nowe miejsce służbowe, jeżeli nie uzyskał tego rodzaju należności z powodu przeniesienia w stan spoczynku.”;

3) w art. 11 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Minister Spraw Wojskowych określa, na jakich warunkach przysługiwać mają uprawnienia do otrzymania powyższych należności, w jakich przypadkach przedmioty umundurowania mogą być podoficerom i szeregowym zawodowym oddawane na własność oraz w jakiej wysokości mogą im być wypłacane premie pieniężne za oszczędne używanie przedmiotów umundurowania.”;

4) w art. 12 dodaje się ust. 5 o brzmieniu:

„W przypadkach uzyskania przez oficera w stopniu kapitana (rotmistrza, kapitana marynarki), pobierającego dodatek wyrównawczy, prawa do zwiększonego uposażenia w myśl art. 5 ust. 2, traci on prawo do pobierania dodatku wyrównawczego, o ile dodatek ten jest niższy od kwoty, określonej w art. 5 ust. 2; w przeciwnym razie zachowuje on prawo do pobierania dodatku wyrównawczego w całości, a przepis art. 5 ust. 2 nie ma wówczas zastosowania.”;

5) w art. 18:

a) wyrazy: „zawodowy oficer, przeniesiony w stan nieczynny na skutek udzielenia mu długoterminowego urlopu” zastępuje się wyrazami: „oficer służby stałej, przeniesiony w stan nieczynny na prośbę z przyczyn osobistych”;

b) dodaje się ust. 2 o brzmieniu: „Oficerom służby stałej oraz zawodowym podoficerom i szeregowcom nie przysługuje prawo do uposażenia, unormowanego rozporządzeniem niniejszym w razie:

a) przyjęcia mandatu do izb ustawodawczych,

b) przyjęcia urzędu ministra lub podsekretarza stanu (równorzędnego),

c) powołania na stanowisko w państwowej służbie cywilnej, służbie samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych”;

6) po art. 18 dodaje się nowy art. 18-a o brzmieniu:

„Oficerowie, przydzieleni na praktykę przygotowawczą do objęcia stanowisk w państwowej służbie cywilnej, służbie samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych, zachowują prawo do uposażenia, unormowanego rozporządzeniem niniejszym przez czas praktyki.”;

7) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Zawodowy podoficer lub szeregowiec, któremu udzielono urlopu celem odbycia kursu lub praktyki, potrzebnych do uzyskania stanowiska w służbie państwowej, samorządowej lub przedsiębiorstwie państwowym, otrzymuje uposażenie przez czas pierwszych 6 miesięcy urlopu.”;

8) w art. 24 ust. 1 wyrazy: „Żołnierze zawodowi, przeniesieni do rezerwy lub pospolitego ruszenia, otrzymują odprawę w wysokości” zastępuje się wyrazami: „Oficerowie służby stałej oraz zawodowi podoficerowie i szeregowcy przeniesieni do rezerwy, pospolitego ruszenia lub pomocniczej służby wojskowej albo zwolnieni od powszechnego obowiązku wojskowego, otrzymują odprawę w wysokości”;

9) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy rozdziału II, odnoszące się do oficerów służby stałej, stosuje się również do